

Το νέο ξεκινά σήμερα.

Με το βλέμμα στραμμένο στο μέλλον.

Δεν μιλάμε για ένα φρεσκάρισμα της πολιτικής, αλλά για κάτι καινοτόμο: Την προσαρμογή των ιδεών μας στις νέες προκλήσεις ενός κόσμου που άλλαξε ήδη για πάντα. Ενός κόσμου που αντιμετωπίζει τεράστια ρευστότητα και μεταβλητότητα στις διεθνείς σχέσεις, την κατανομή του πλούτου, τις εργασιακές συνθήκες, την περιβαλλοντική ισορροπία και τη χρήση των νέων τεχνολογιών.

Όμως **το νέο γεννιέται**, δεν πέφτει από τον ουρανό.

Στη δική μας σημερινή πολιτική γέννα, κουβαλάμε όλο το δημοκρατικό και προοδευτικό DNA αυτού του τόπου.

Η επανάσταση της 3ης του Σεπτέμβρη, το βενιζελικό κίνημα, η Εθνική Αντίσταση, οι αγωνιστές της φυλακής και της εξορίας, ο Γρηγόρης Λαμπράκης και ο Μανώλης Γλέζος, ο αντιδικτατορικός αγώνας, η γενιά του Πολυτεχνείου.

Το πρώτο κοινωνικό κράτος στη χώρα μας και η εθνική συμφιλίωση το 1981.

Το πρώτο μαζικό αίτημα για αριστερή κυβέρνηση το 2015.

Όλα αυτά αποτελούν τη δική μας συλλογική μνήμη.

Σήμερα, ζούμε το τέλος μιας εποχής.

50 ολόκληρα χρόνια.

Η εποχή της Μεταπολίτευσης πρόσφερε στη χώρα μας, όμως στη συνέχεια η πορεία ήταν φθίνουσα, με αποκορύφωμα την οικονομική κρίση και τη χρεοκοπία.

Η τελευταία δεκαπενταετία αφήνει όλους τους ευρωπαίους με περισσότερα χρήματα, περισσότερες ευκαιρίες και καλύτερη κοινωνική θέση, και μόνο έναν λαό με λιγότερα: τον ελληνικό λαό.

Σε αυτά τα 15 χρόνια δοκιμάστηκαν όλα τα κόμματα εξουσίας, παλιά και νεότερα, και οι συνδυασμοί τους.

Δεν ήταν όλοι ίδιοι. Όμως κι εκείνοι που πέτυχαν στην οικονομία, δεν πέτυχαν να επιστρέψουν στον πολίτη τους καρπούς των κόπων του.

Η πολιτική υπάρχει για τον άνθρωπο.

Κι όμως ο άνθρωπος είναι ο μεγάλος χαμένος της πολιτικής στη χώρα μας.

Αποτέλεσμα, η βαθιά κρίση του πολιτικού συστήματος που βιώνουμε σήμερα, με μηδενική εμπιστοσύνη της κοινωνίας στην πολιτική.

Κι αφού όλα δοκιμάστηκαν.

Κι αφού όλα έχουν συμβεί.

Ήρθε η ώρα για έναν νέο δρόμο.

Η πολιτική να μιλήσει στο σήμερα.

Αν μιλήσει στο σήμερα, θα μιλήσει στον άνθρωπο.

Αν μιλήσει στον άνθρωπο, θα τον ξανακερδίσει.

Πρώτο βήμα είναι η επιστροφή της πολιτικής στη δημοκρατία.

Διότι η πολιτική ξέχασε να λογοδοτεί στη δημοκρατία.

Και η Ελλάδα σήμερα είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα μίας διακυβέρνησης που δεν σεβάστηκε τους θεσμούς.

Για να επιστρέψει όμως η πολιτική στη Δημοκρατία, πρέπει οι ίδιοι οι οργανισμοί της, τα πολιτικά κόμματα, να επιστρέψουν στη Δημοκρατία.

Αυτό μας κάνει να θέλουμε να διαμορφώσουμε ένα κόμμα που θα είναι γενναία δημοκρατικό, που θα χτιστεί από την κοινωνική βάση και θα δώσει λόγο και δύναμη στα μέλη του. Με περισσότερη διαφάνεια. Με πραγματική αξιοκρατία.

Η νέα αυτή κουλτούρα εσωκομματικής δημοκρατίας θα φέρει τον πολίτη κοντά μας.

Γιατί εδώ ξέρει ότι η φωνή του μετράει.

Εδώ έχει ψήφο.

Και ό,τι αποφασίσει με την ψήφο της η βάση, δεν θα το αλλάζει μετά η κορυφή.

Το κόμμα μας είναι βαθιά δημοκρατικό.

Όμως είναι και βαθιά προοδευτικό.

Με τους παραδοσιακούς ιδεολογικούς όρους, είναι κόμμα Κεντροαριστερό.

Όχι γιατί έχει «λίγη» Αριστερά και «λίγο» Κέντρο.

Είναι πιο Αριστερό από την Αριστερά.

Είναι πιο Κεντρώο από το Κέντρο.

Γιατί έχει περισσότερη Δημοκρατία: Είναι κόμμα συμμετοχικό.

Είναι το κόμμα της Σύγχρονης Κεντροαριστεράς.

Υπάρχει όμως μία γενιά που δεν καταλαβαίνει τους παραδοσιακούς ιδεολογικούς όρους.

Δεν έχει μεγαλώσει με αυτούς, δεν μπορεί να κατανοήσει αν το πρόβλημα ενός μισθού που δεν φτάνει ή ενός πτυχίου που δεν σου δίνει δουλειά είναι «αριστερό» ή «δεξιό».

Αυτή τη γενιά δεν την κάνουμε δώρο στην αποχή. Ούτε στην ψήφο διαμαρτυρίας.

Μιλάμε τη γλώσσα της. Την πλησιάζουμε με τον τρόπο που κατανοεί.

Η υπεροψία μίας «σκεπτόμενης ελίτ» απέναντι σε δήθεν αδαείς ψηφοφόρους, δεν έχει θέση στο δικό μας κόμμα.

Στη σημερινή εποχή της πολλαπλότητας και της πολυπλοκότητας των κοινωνικών σχέσεων, υπάρχει και μία πραγματικότητα που υπερβαίνει την ευθεία διάκριση μεταξύ Αριστεράς και Δεξιάς.

Στη θέση της εμφανίζεται μια νέα εγκάρσια τομή που διαπερνά το σύνολο του πολιτικού συστήματος και διακρίνει τις πολιτικές δυνάμεις σε πολιτισμικά συντηρητικές και πολιτισμικά προοδευτικές.

Πολίτες που δεν θα αυτοχαρακτηρίζονταν Κεντροαριστεροί, αλλά δεν ανέχονται να καταπατώνται οι θεσμοί στον τόπο τους, δεν αντέχουν τη «δημοκρατία του Predator» και τη «δικαιοσύνη των Τεμπών» έχουν ισότιμη θέση στο κόμμα μας.

Ανοίγουμε μία εποχή νέων συναντήσεων και συνεργασιών, χωρίς καμία ενοχή και καμία προκατάληψη.

Μόνο ένα σύγχρονο, ανοιχτό κόμμα μπορεί να αναγεννήσει την Κεντροαριστερά με βάση τις πρωταρχικές της αξίες:

Δημοκρατία.

Δικαιοσύνη.

Κοινωνικό κράτος.

Δημόσια υγεία και παιδεία.

Δίκαιη κατανομή του πλούτου.

Ισότητα.

Αλληλεγγύη.

Ανθρώπινα δικαιώματα.

Αλλά και νέες αξίες που τις γεννάει η νέα εποχή και έρχονται να προστεθούν στις παλιές:

Φορολογική δικαιοσύνη.

Συμπερίληψη.

Κλιματική δικαιοσύνη.

Ενεργειακή δημοκρατία.

Ψηφιακή δημοκρατία.

Προσβάσιμος πολιτισμός.

Είμαστε η Κεντροαριστερά του 21ου αιώνα, που στη χώρα μας άργησε 24 χρόνια.

Είμαστε η πολιτική δύναμη που θα σταθεί απέναντι στους λίγους που εξουσιάζουν και νέμονται τον παραγόμενο πλούτο της χώρας.

Θα σταθούμε απέναντι σε αυτόν τον νέο τύπο «εταιρικής διακυβέρνησης» όπου η οικονομική ελίτ δεν κυβερνά καν με αντιπροσώπους, αλλά απευθείας.

Αποκτώντας μάλιστα στη χώρα μας ακόμη μεγαλύτερη στρέβλωση:

Είναι μία ολιγαρχία χτισμένη πάνω στον οικογενειακό νεοφιλελευθερισμό.

Σε αυτό το τριτοκοσμικό μοντέλο αντιπαραβάλλουμε αρχές, αξίες, όραμα και σχέδιο.

ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΜΑΣ:

1. Συμμετοχική Δημοκρατία

Η δημοκρατία στην Ελλάδα χρειάζεται επανεκκίνηση, με σοβαρή ενίσχυση των θεσμών που έχουν καταρρακωθεί τα τελευταία χρόνια.

Όταν ο πολίτης βιώνει μία ελλειμματική δημοκρατία, δεν θέλει να συμμετέχει σε αυτήν.

Έτσι μεγαλώνει η αποχή.

Έτσι απαξιώνεται η δημοκρατία.

Η αντιπροσωπευτική Δημοκρατία είναι το πολίτευμά μας. Όμως θα πρέπει να συμπεριλάβει μία λέξη: Συμμετοχική.

Αξιοποιώντας τις δυνατότητες μίας ψηφιακής εποχής που απέχει έτη φωτός από τις δημοκρατίες του 20ου αιώνα.

Οι πολίτες του σημερινού ψηφιακού κόσμου έχουν τη δυνατότητα άμεσης συμμετοχής στη λήψη αποφάσεων.

Αυτά είναι το νέο εργαλείο που πρέπει να αξιοποιήσει η δημοκρατία για να θέσει ξανά τον πολίτη στο επίκεντρο.

Στο μεταξύ, οι αμεσοδημοκρατικές διατάξεις του Συντάγματος για λαϊκή νομοθέτηση πρέπει να ενεργοποιηθούν άμεσα.

Το κόμμα μας αναλαμβάνει την ιστορική ευθύνη να στρέψει τη δημοκρατία προς την άμεση εκδοχή της, με πλέγμα διατάξεων στην επόμενη αναθεώρηση του Συντάγματος.

-Ο ελληνικός λαός θα πρέπει να μπορεί να αποφασίζει με δημοψηφίσματα για κρίσιμα ζητήματα που αφορούν στο μέλλον του.

-Σε επίπεδο τοπικής αυτοδιοίκησης, θα πρέπει με τοπικά δημοψηφίσματα οι τοπικές κοινωνίες να μπορούν να αποφασίζουν για κομβικά ζητήματα της καθημερινότητάς τους.

Όμως η δημοκρατία ξεκινάει από το σπίτι μας.

Εισάγουμε -πρώτα στο κόμμα μας και στη συνέχεια στη χώρα, όταν βρεθούμε σε θέση ευθύνης- την πολιτική κινητικότητα.

Είναι η αδιαπραγμάτευτη συνθήκη για να ξεριζωθούν οι ιδιοκτησιακές αντιλήψεις, οι πελατειακές σχέσεις, οι δεσμοί εξάρτησης και η οικογενειοκρατία από το πολιτικό μας σύστημα.

Το κόμμα που ιδρύουμε σήμερα είναι κόμμα των μελών και των φίλων του.

Κινηματικό, ανοιχτό, διαφανές, χωρίς διαχωρισμούς ανάμεσα σε μέλη α' και β' κατηγορίας.

Τα μέλη και οι φίλοι αποφασίζουν για τον Πρόεδρό τους.

Τα μέλη και οι φίλοι αποφασίζουν για τους υποψήφιούς τους.

Τα μέλη νομοθετούν μέσω των βουλευτών τους.

Τα στελέχη που συμμετέχουν στα Όργανα του κόμματος διαχωρίζονται από τους έμμισθους υπαλλήλους του κόμματος, με απόλυτο ασυμβίβαστο.

Έτσι τα μέλη αναδεικνύουν τα στελέχη τους.
Έτσι δημιουργούνται τα στελέχη της επόμενης γενιάς.
Έτσι κερδίζεται η εμπιστοσύνη.
Έτσι κερδίζει η δημοκρατία.

2. Επιχειρηματικότητα και καινοτομία

Η Ελλάδα είναι μια χώρα που έχει σταματήσει να παράγει.

Υπάρχουν χώρες με φτηνό εργατικό δυναμικό, σε Ασία και Αφρική, που η Ελλάδα δεν μπορεί να τις ανταγωνιστεί στο ποσοτικό πεδίο.

Η μόνη δική μας προοπτική για το μέλλον είναι μία πραγματικά ποιοτική παραγωγή.

Η χώρα πρέπει να προχωρήσει άμεσα σε ένα νέο Αναπτυξιακό Υπόδειγμα και να εκπονήσει ένα νέο πρόγραμμα επαναβιομηχάνισης με αξιοποίηση ευρωπαϊκών και εθνικών πόρων.

Παραγωγικότητα για εμάς σημαίνει αποτελεσματικότητα, καινοτομία, αύξηση των πόρων, προσέλκυση νέων επιστημόνων και τεχνοκρατών, με γενναία οικονομικά κίνητρα.

Επένδυση στην έρευνα, την τεχνολογία, την ψηφιοποίηση, τη βιώσιμη ανάπτυξη.

Συνεχής κατάρτιση, δια βίου εκπαίδευση, ανοιχτές αγορές, διασύνδεση της χώρας με τις διεθνείς αγορές.

Η αγορά για εμάς παύει να αποτελεί προκατάληψη.

Γιατί η αγορά από μόνη της δεν είναι «δεξιά» ή «αριστερή».

Η επιχειρηματικότητα δεν είναι δέκα οικογένειες που μοιράζονται τον οικονομικό πλούτο της χώρας.

Η επιχειρηματικότητα γίνεται μέρος ενός δημοκρατικού σχεδίου προς όφελος της κοινωνικής και της ατομικής ευημερίας.

Οι χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις που σήμερα φυτοζωούν, ξαναγίνονται η σπονδυλική στήλη της οικονομίας μας.

Με νέες ευκαιρίες και κονδύλια, με δίκαιο σταθερό φορολογικό πλαίσιο, με συμμετοχή στα εθνικά και ευρωπαϊκά αναπτυξιακά προγράμματα.

Με κίνητρα για την υγιή επιχειρηματική επένδυση του διαθέσιμου κεφαλαίου με σκοπό τη μεγαλύτερη απόδοση αξίας προς όφελος όχι μόνο του επιχειρηματία, αλλά και του κοινωνικού συνόλου, του Κράτους και φυσικά του περιβάλλοντος.

Παράλληλα, η πρωτογενής παραγωγή γίνεται πυλώνας οικονομικής ανάκαμψης της χώρας. Το νομοθετικό πλαίσιο και το παραγωγικό μοντέλο εκσυγχρονίζονται, ώστε να αποδίδουν καλύτερες και δίκαιες τιμές για τους παραγωγούς και για τον καταναλωτή.

Η μετάβαση στις νέες τεχνολογίες σηματοδοτεί μία νέα «ευφυή γεωργία», τη γεωργία «ακριβείας», η οποία μειώνει το κόστος παραγωγής, ενώ ταυτόχρονα αυξάνει τον όγκο και την ποιότητα των παραγόμενων προϊόντων.

Χαράσσουμε μία στρατηγική προσέγγισης επενδύσεων με φορολογικά κίνητρα, αλλά και με το τέλος της γραφειοκρατίας, που χρόνια προαναγγέλλεται και αποτελεί ακόμα τροχοπέδη για κάθε επενδυτή.

Ναι λοιπόν σε μία αγορά με δημοκρατικό χαρακτήρα, που παρέχει καλύτερους μισθούς, πλήρη δικαιώματα των εργαζομένων και κοινωνική προστασία για όλους.
Η αγορά για μας είναι κοινωνικός πλούτος.

3. Πατριωτικός χαρακτήρας

Η πολιτική μας ταυτότητα γράφει:
Είμαστε πατριωτικό κόμμα.
Χωρίς καμία ενοχή.

Δεν εκχωρούμε τον πατριωτισμό της δημοκρατικής παράταξης σε κανέναν πολιτικό αντίπαλο που η ιστορία του είναι γεμάτη από εθνικές ήττες, μειοδοσίες και υποχωρήσεις.
Η εθνική ανεξαρτησία και η πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική ξαναγίνονται πυξίδα.

- Καμία υποχώρηση στο Αιγαίο και στην Κύπρο.
- Καμία μυστική διπλωματία.
- Καμία συμφωνία κάτω από το τραπέζι.
- Καμία συνεκμετάλλευση στο Αιγαίο.
- Καμία αποστρατιωτικοποίηση των νησιών μας.
- Προσφυγή στη Χάγη μόνο για υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ.
- Αναφαίρετο δικαίωμα της χώρας μας να επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα έως τα 12 ναυτικά μίλια, όπως προβλέπει το Διεθνές Δίκαιο.

Στους εθνικούς στόχους εντάσσουμε με επείγοντα χαρακτήρα ένα ζήτημα που έχει ξεπεράσει τα όρια του κοινωνικού και αποτελεί πλέον εθνικό καθήκον: την αντιμετώπιση της υπογεννητικότητάς, η οποία συνιστά αυτή τη στιγμή -υπόγεια και ύπουλα, γιατί εδώ δεν υπάρχει κάποιος εξωτερικός εχθρός- τη μεγαλύτερη απειλή συρρίκνωσης της χώρας μας.

Το πρόβλημα έχει άμεση συνάρτηση με την οικονομική κατάρρευση στην οποία οδηγούνται οι οικογένειες, με αποκορύφωμα τους νέους οι οποίοι, με τις δουλειές και τις αμοιβές που τους παρέχει το νεοφιλελεύθερο μοντέλο, δεν μπορούν να φύγουν από το παιδικό δωμάτιο, δεν μπορούν να αποκτήσουν δική τους στέγη, δεν μπορούν να κάνουν οικογένεια.
Κι όταν πια φτάσουν να κάνουν οικογένεια, δεν μπορούν να ανταποκριθούν οικονομικά στον αριθμό των παιδιών που θα επιθυμούσαν να αποκτήσουν.

Προκειμένου να μη μειωθεί κι άλλο ο πληθυσμός της Ελλάδας, θα κάνουμε τα πάντα.
Από την προστασία των εργαζόμενων μητέρων - γονέων και την ενίσχυση των υποδομών (παιδικοί σταθμοί, κατ' οίκον φύλαξη παιδιών, προπαιδευτικά προγράμματα), μέχρι τη γενναία οικονομική και κοινωνική ενίσχυση των νέων για τη δημιουργία οικογένειας.

Και στο δημογραφικό ζήτημα προσθέτουμε μία ακόμη παράμετρο: τη διατήρηση και αύξηση του πληθυσμού σε όλη την επικράτεια της Ελλάδας.

Είναι εθνική ανάγκη να μπει τέλος στο υδροκέφαλο μοντέλο, διαφορετικά θα καταλήξουμε μία χώρα πέντε πόλεων και μίας ερημωμένης περιφέρειας. Και παράλληλα, ερημωμένων συνοριακών πόλεων και χωριών, χωρίς ζωή, χωρίς ανάπτυξη, χωρίς ευκαιρίες.

Εδώ ερχόμαστε να εφαρμόσουμε ένα διπλό σχέδιο: Οικονομικά, φορολογικά, μορφωτικά, εργασιακά κίνητρα για να μείνει ο πληθυσμός στην περιφέρεια. Αλλά και αντίστοιχα κίνητρα για να μεταφέρουν πολίτες -και ειδικότερα νέα ζευγάρια- τη ζωή τους εκτός Αθηνών.

Ανάπτυξη σημαίνει και Αποκέντρωση.

Δημογραφική ανάταξη σημαίνει και Αποκέντρωση.

4. Κοινωνική κινητικότητα - «Το ελληνικό όνειρο»

Η κοινωνική εξέλιξη αιώνων βασίστηκε στη δυνατότητα της προσωπικής εξέλιξης των ανθρώπων.

Στην Ελλάδα δείχνει να έχει σταματήσει το ρολόι της Ιστορίας.

Λίγοι, ημέτεροι, με όνομα, με καταγωγή, με τραπεζικό λογαριασμό, με μέσον, προχωρούν, την ώρα που οι πολλοί μένουν στάσιμοι.

Δική μας δέσμευση, μία κοινωνία κινητικότητας, στην οποία όλοι οι πολίτες θα έχουν από το Κράτος ισότιμες συνθήκες για να εξελιχθούν, να αναδείξουν τα ταλέντα και τις δεξιότητές τους, να διεκδικήσουν τα όνειρα και τους στόχους τους.

Δεκαπέντε ολόκληρα χρόνια.

Μία γενιά κουράστηκε να αποχαιρετά ταπεινωμένα τους φίλους και τους συμφοιτητές της, οι οποίοι φεύγουν στο εξωτερικό για να διεκδικήσουν μια καλύτερη ζωή.

Τέρμα στην Ελλάδα που διώχνει τα παιδιά της.

Ξεκίνημα για την Ελλάδα που φέρνει τα παιδιά της πίσω.

Οι νέες και οι νέοι θα μπορούν να κερδίσουν το μέλλον τους στη χώρα τους.

Αυτό είναι το νέο εθνικό όραμα που μπορεί να εμπνεύσει, να απελευθερώσει το δημιουργικό δυναμικό των Ελληνίδων και των Ελλήνων.

Αυτό είναι το Ελληνικό Όνειρο και είναι το μεγάλο στοίχημα της νέας εποχής.

5. «Έξυπνο» Κράτος

Ζούμε μία ιστορική μετατόπιση της ευθύνης από το Κράτος στους πολίτες.

Είναι το «δόγμα της ατομικής ευθύνης», το οποίο έχει επικρατήσει στη χώρα μας.

Ένα νεοφιλελεύθερο δόγμα, που απαξιώνει τον κοινωνικό ιστό και υψώνει το δάχτυλο στους ιδιώτες.

Είναι υπεύθυνοι για την υγεία τους.

Είναι υπεύθυνοι για το τρένο στο οποίο μπαίνουν.

Είναι υπεύθυνοι για τη φτώχεια τους, για τη χρεοκοπία της χώρας τους, για κάθε φυσικό φαινόμενο και θεομηνία.

Και έτσι η κυβέρνηση δεν φταίει ποτέ για τίποτα.

Όταν ένα Κράτος πείσει τους πολίτες του ότι δεν ευθύνεται για τίποτα, αποσαθρώνεται μέσα του, δομικά. Κάνει όλο και χειρότερες τις υπηρεσίες του, επενδύει όλο και λιγότερο στην αποτελεσματικότητά του. Γίνεται ένα κράτος απόν.

Εμείς γυρνάμε τον διακόπτη της ευθύνης: Από το ανεύθυνο Κράτος περνάμε στο Κράτος της ευθύνης.

Οι κυβερνήσεις έχουν την υποχρέωση της δημιουργίας ενός Κράτους που εγγυάται ένα περιβάλλον ασφάλειας, κοινωνικής και πολιτικής προστασίας και καθημερινής κανονικότητας για τους πολίτες του.

Αυτό δεν σημαίνει ένα δυσκίνητο Κράτος - γίγαντα, αλλά ένα σύγχρονο, ευέλικτο, «έξυπνο» Κράτος, το οποίο παρεμβαίνει όπου υπάρχει ανάγκη τη στιγμή που υπάρχει ανάγκη και λύνει προβλήματα αντί να δημιουργεί περισσότερα.

Ένα έξυπνο κράτος που ξέρει πώς να αξιοποιεί τους πόρους του για να παράγει κοινωνική υπεραξία. Που ξέρει πότε και πού να παρεμβαίνει και πότε και πού να αποστασιοποιείται, χωρίς την εγωπάθεια του συγκεντρωτισμού.

Κατανέμουμε τις αρμοδιότητες με βάση -και πάλι- το δημοκρατικό μοντέλο.

Δημιουργούμε ένα αποκεντρωμένο κράτος, με μεταφορά αρμοδιοτήτων, πόρων και εμπιστοσύνης στην αιρετή τοπική αυτοδιοίκηση.

Παράλληλα ανασυγκροτούμε τα επίπεδα της αυτοδιοίκησης και εξασφαλίζουμε την αυτονομία και την οικονομική της αυτοτέλεια έναντι του κεντρικού Κράτους, προκειμένου ο σημαντικός αυτός θεσμός να διαδραματίσει πρωτεύοντα ρόλο στην τοπική ανάπτυξη και στην αναστροφή της εγκατάλειψης της υπαίθρου.

Το Κράτος πρέπει να δομηθεί εκ νέου με βάση την αρχή εξυπηρέτησης του πολίτη.

Έτσι σπάει το αργοκίνητο, γραφειοκρατικό και αναποτελεσματικό Κράτος των μεγάλων παθογενειών και των ανεπούλωτων πληγών.

«Έξυπνο» Κράτος είναι και εκείνο που δεν απεμπολεί τη δυνατότητά του να γίνει στρατηγικός επενδυτής, σε νευραλγικούς τομείς της οικονομίας και σε κρίσιμες υποδομές που διασφαλίζουν την ασφάλεια και την αυτάρκεια της χώρας, όπως για παράδειγμα η αμυντική βιομηχανία.

Κράτος της ευθύνης όμως είναι και αυτό που δεν φοβάται να προχωρήσει σε μία μεγάλη τομή:

Μία νέα σχέση αμοιβαίου σεβασμού με την εκκλησία, με μία έντιμη συμφωνία διαχωρισμού Κράτους - Εκκλησίας, όπως ισχύει σε όλα τα σύγχρονα ευρωπαϊκά κράτη.

Ειδικά για την ευθύνη του Κράτους που έχει να κάνει με την προστασία του πολίτη:

Η ασφάλεια στη χώρα μας έχει μετατραπεί σε επίφαση ασφάλειας για την δημιουργία ενός αυταρχικού κράτους.

Αποτέλεσμα είναι μία κοινωνία που δεν ζούσε ποτέ άλλοτε στη Μεταπολίτευση τόσο ανασφαλής και τόσο φοβισμένη.

Απαιτείται πλήρης εκσυγχρονισμός της αστυνομίας ώστε να προστατεύει πραγματικά τον πολίτη. Όχι μόνο την ασφάλειά του αλλά και τα συνταγματικά του δικαιώματα.

Απαιτείται βαθιά εξυγίανση του σώματος της αστυνομίας. Αστυνομία με όρια, υπό δημοκρατικό έλεγχο, αξιοποιώντας και τις νέες τεχνολογίες.

Και ως προς την ΕΥΠ, τίθενται αυστηρές ασφαλιστικές δικλίδες, ώστε να προστατεύονται τα ατομικά δικαιώματα κάθε πολίτη από όποια εξουσία επιχειρήσει στο μέλλον να εκφυλίζει την εθνική ασφάλεια σε δίκτυο προσωπικών παρακολουθήσεων.

6. Κοινωνικό κράτος ξανά

Στα απομεινάρια ενός παλιού κοινωνικού κράτους, χτίζουμε το νέο κοινωνικό κράτος πρόνοιας.

Αυτό έρχεται να συμπεριλάβει και την πρόσβαση σε σημαντικά αγαθά όπως το νερό, η ενέργεια, η στέγαση.

Η δημόσια δωρεάν παιδεία αποκτά μπροστά τη λέξη «ποιοτική». Το Κράτος θα παρέχει εκπαίδευση υψηλής ποιότητας -με έμφαση στην κριτική σκέψη, την ανάπτυξη των δεξιοτήτων, την ενσωμάτωση της ρομποτικής και της τεχνητής νοημοσύνης αλλά και της ενσυναίσθησης, ώστε ο μαθητής και ο φοιτητής να βγαίνουν ισχυροί και πολλαπλά οχυρωμένοι στον απαιτητικό, ανταγωνιστικό κόσμο της εργασίας.

Η παιδεία συνδέεται με τον πολιτισμό και με την αγορά εργασίας, σε ένα διπλό άνοιγμα, πνευματικό και τεχνοκρατικό.

Η διασύνδεση της αγοράς εργασίας με την παιδεία θα σταματήσει την αιμορραγία νέων επιστημόνων προς το εξωτερικό, η οποία κοστίζει και σε πληθυσμιακό επίπεδο αλλά και σε εθνικό κεφάλαιο, καθώς έχει άμεση σχέση με την ανάπτυξη της οικονομίας μας.

Αναφέρουμε με τρόπο emphatic τη δημόσια υγεία.

Όλοι οι πολίτες, χωρίς καμία εξαίρεση, θα έχουν πλήρη πρόσβαση σε ποιοτικές υπηρεσίες δημόσιας ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και φροντίδας. Από την πρόληψη μέχρι τη νοσηλεία και την αποθεραπεία.

Το ΕΣΥ που δημιουργήθηκε από την πρώτη προοδευτική κυβέρνηση στην Ελλάδα πριν από 40 χρόνια, καταρρέει ηθελήμενα, με κυβερνητικό σχέδιο.

Η ανόρθωση της Δημόσιας Υγείας είναι ο πρώτος στόχος διακυβέρνησης.

Η γενναία χρηματοδότησή της είναι η πρώτη κοινωνική μας προτεραιότητα.

7. Ανεξάρτητη Δικαιοσύνη

Ο μεγάλος ασθενής στη χώρα μας είναι η δικαιοσύνη. Μία δικαιοσύνη αιχμάλωτη.

Η εξάρτησή της από την εκτελεστική εξουσία, οι σκανδαλώδεις αποφάσεις υπέρ των ισχυρών, η ατιμωρησία των σκανδάλων υπουργών και κυβερνήσεων, η μακροχρόνια εκδίκαση υποθέσεων που αφορούν στους απλούς πολίτες.

Όλα αυτά έχουν κάνει τους πολίτες να χάσουν την εμπιστοσύνη τους στη Δικαιοσύνη, που αποτελούσε παραδοσιακά πυλώνα σταθερότητας.

Με θεσμικές παρεμβάσεις, με δημοκρατική θωράκιση, με πραγματική ανεξαρτησία από τους διορισμούς της εκάστοτε κυβέρνησης, η δικαιοσύνη θα επιστρέψει στο πρωταρχικό της έργο:

Να αποτελεί το τελευταίο και ισχυρότερο καταφύγιο όλων των πολιτών, ανεξάρτητα από την πολιτική ή οικονομική τους δύναμη.

8. Δικαίωμα στην εργασία

Σήμερα υπάρχει η εξής κοινωνική πολυπλοκότητα:

Μία μειοψηφία που έχει δυνατότητες και ανταποκρίνεται στα όνειρα και τις επιθυμίες της, και, στον αντίποδα, μία πλειοψηφία που παλεύει να ζήσει με αξιοπρέπεια, αλλά δεν της φτάνει ο μισθός για να βγάλει τον μήνα.

Η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού απομακρύνεται κάθε μέρα και περισσότερο από τη χαρά και την ευτυχία.

Για πρώτη φορά μετά τη Μεταπολίτευση, το δικαίωμα στη Στέγη αμφισβητείται. Όσοι το έχουν, κινδυνεύουν να το χάσουν από την κερδοσκοπία των funds. Όσοι δεν το έχουν, κυρίως η νέα γενιά, αδυνατούν να το αποκτήσουν.

Ο μεγάλος στόχος για την εργασία είναι:

Η αναδιανομή του εισοδήματος υπέρ των εργαζομένων, των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, των αγροτών και κτηνοτρόφων, των νέων, των συνταξιούχων.

Το μέσο εισόδημα της Ελληνίδας και του Έλληνα θα ξεκολλήσει από τις τελευταίες θέσεις της Ευρώπης που βρίσκεται σήμερα, και θα εναρμονιστεί με τον μέσο όρο της Ε.Ε..

Και το στοιχειώδες βήμα πριν από το ύψος του μισθού: το θεμέλιο κάθε σύγχρονης κοινωνίας: Η εξάλειψη της φτώχειας. Με δουλειά για όλους, στέγη για όλους, αξιοπρέπεια για όλους στην Ελλάδα.

Δεσμευόμαστε για την επαναφορά των κανόνων στην εργασία:

Οι έλεγχοι των συνθηκών εργασίας θα επιστρέψουν.

Οι εργαζόμενοι θα προστατεύονται δουλεύοντας βάσει συλλογικών συμβάσεων και οι συμβάσεις αυτές θα είναι σεβαστές και από τους εργοδότες και από την κυβέρνηση.

Ορίζοντάς μας είναι η μείωση των ωρών εργασίας και των ημερών, όπως γίνεται ήδη σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, αποδεικνύοντας ότι τέτοιου είδους μέτρα αύξησαν την παραγωγικότητα και την κερδοφορία. Γιατί η ποιότητα της εργασίας είναι το κρίσιμο μέγεθος.

9. Φορολογική δικαιοσύνη

Η Ελλάδα είναι μία χώρα που δεν κατάφερε να δημιουργήσει ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα για τους πολίτες της.

Έρθε η ώρα να σταματήσουν οι πολλοί να πληρώνουν τους δικούς τους φόρους συν τους φόρους που δεν πληρώνουν οι λίγοι.

Η φορολογική δικαιοσύνη είναι πρωταρχικός μας στόχος.

Κάθε πολίτης θα πληρώνει ανάλογα με τις δυνάμεις του, βάσει ενός φορολογικού συστήματος με 10ετή διάρκεια, ώστε να μην έχουν οι πολίτες δυσάρεστε εκπλήξεις από το Κράτος.

Το δίκαιο φορολογικό σύστημα οδηγεί σε ελάφρυνση των βαρών για τη συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών και των επιχειρήσεων, η οποία εξισορροπείται από αντίστοιχη επιβάρυνση των λίγων ισχυρών.

10. Κοινωνία της συμπερίληψης

Διεκδικούμε να είμαστε στην πρώτη γραμμή των πιο προοδευτικών κομμάτων της Ευρώπης ως προς τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη συμπερίληψη όλων των πολιτών στην ίδια κοινωνία με τις ίδιες δυνατότητες.

Μια κοινωνία που θα αντιλαμβάνεται τον κάθε άνθρωπο ως μοναδικότητα, που δεν θα καταστέλλει τη διαφορετικότητα και θα σέβεται τις παραδοσιακές και τις νέες συνθήκες συγκρότησης των οικογενειών, και τον προσωπικό τρόπο ζωής του καθενός.

Η κοινωνία της συμπερίληψης είναι η απάντηση στην κοινωνία των αποκλεισμών, των διαχωρισμών, της ανισότητας, του εκφοβισμού, της φυλετικής και έμφυλης βίας, της απαξίωσης των συμπολιτών μας με αναπηρία, των αστέγων, των μεταναστών, των προσφύγων, των αδύναμων.

Η ζωή είναι ζωή για όλους και είναι αξία αδιαπραγμάτευτη.

Στο πεδίο της διακυβέρνησης, δικός μας στόχος είναι η εναρμόνιση του ελληνικού Δικαίου με τις πιο προοδευτικές νομοθεσίες που υπάρχουν στην Ευρώπη σχετικά με τη συμπερίληψη και τα δικαιώματα.

Και αυτό περιλαμβάνει -καινοτόμα- και την προστασία των δικαιωμάτων των ζώων, όπως και τη δημόσια περίθαλψή τους.

11. Ανεξαρτησία από συμφέροντα

Σε παγκόσμιο επίπεδο, έχει επικρατήσει ένα νεοφεουδαρχικό μοντέλο υπερσυσσώρευσης πλούτου. Λίγοι πολυδισεκατομμυριούχοι από τη μία, και όλοι οι υπόλοιποι πολίτες από την άλλη όχθη της ζωής.

Στη χώρα μας, αυτή η ήδη στρεβλή έννοια της οικονομίας, αποκτά μία δεύτερη εγχώρια στρέβλωση:

Μία οικογένεια που έγινε επιχείρηση.

Μία επιχείρηση που έγινε οικογένεια.

Ένα πολιτικό σύστημα εξαρτημένο από οικονομικά συμφέροντα.

Το δύο πιο υπερχρεωμένα κόμματα στην Ευρώπη είναι ελληνικά.

Στο πλαίσιο της διακυβέρνησης, η λύση είναι: Διαφάνεια.

Κανόνες παντού. Κανόνες για όλους.

Κανόνες απαράβατοι και έλεγχος και στη χρηματοδότηση των κομμάτων και των υποψηφίων τους.

Στο πλαίσιο της ιδρυτικής μας διακήρυξης η λύση είναι ένα κόμμα το οποίο εξαρτάται οικονομικά μόνο από τα μέλη και τους φίλους του. Και θα δημοσιεύει τα οικονομικά του στοιχεία κάθε τρίμηνο, με απόλυτη διαφάνεια.

Είναι δύσκολο το εγχείρημα αλλά έτσι θα πετύχουμε, αλλιώς δεν θέλουμε: Μόνος χορηγός μας, τα μέλη και οι φίλοι.

12. Ευρωπαϊκό όραμα

Είμαστε υπέρ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και της ευρωπαϊκής συνεργασίας.

Το μείζον ερώτημα όμως της εποχής μας είναι: Σε ποια Ευρώπη;

Το έλλειμμα δημοκρατίας και πολιτικής ενοποίησης από τη μία, και η έλλειψη στρατηγικής αυτονομίας της από την άλλη, οδηγούν την ΕΕ σε ρόλο κομπάρσου.

Είμαστε μάρτυρες μίας Ευρώπης που διστάζει σε όλα:

Από την οικονομική της πολιτική μέχρι το μεταναστευτικό, στο οποίο κάθετα και αποφασιστικά ζητούμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση να αναλάβει τις ευθύνες της: να πάψει

να αντιμετωπίζει την ελληνική επικράτεια ως αποθήκη ψυχών και να ενσωματώνει τους μετανάστες αναλογικά και δίκαια ανά χώρα: ο καθένας το μερίδιό του.

Στη γεωπολιτική σκακιέρα, έχουμε μία Ευρώπη - ουραγό των εξελίξεων, χωρίς ενιαία και ισχυρή φωνή σε καμία από τις μεγάλες συρράξεις που λαμβάνουν χώρα στη γειτονιά της.

Στο ουκρανικό ετεροκαθορίζεται από την πρώτη ημέρα.

Στο παλαιστινιακό αρνείται να κάνει το πολιτικά και ηθικά αυτονόητο.

Να ζητήσει αυτό που ζητάμε: Άμεση κατάπαυση του πυρός και αναγνώριση ανεξάρτητου Παλαιστινιακού Κράτους.

Εμείς υποστηρίζουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση της προοδευτικής ατζέντας.

Και θα δημιουργήσουμε στενούς δεσμούς με τις προοδευτικές κυβερνήσεις της Ευρώπης που έχουν την ίδια οπτική, απέναντι στις νεοσυντηρητικές λύσεις και τον ακροδεξιό κίνδυνο.

Πιστεύουμε στη στρατηγική αυτονομία της ΕΕ και την ανάγκη ενεργειακής και αμυντικής ανεξαρτησίας της από τρίτους.

Στηρίζουμε μια δημοκρατική, ομόσπονδη ΕΕ, που θα χαράσσει μια πραγματικά ενιαία στρατηγική για την οικονομία, την υγεία, την εργασία, την πολιτική προστασία, το μεταναστευτικό, την προστασία των συνόρων, με αποκλειστική πυξίδα τη «σύγκλιση προς τα πάνω».

13. Κλιματική δικαιοσύνη -Ενεργειακή δημοκρατία

Η χώρα χρειάζεται άμεσα Ενεργειακό Σχέδιο, ώστε να πάψει να είναι ενεργειακά εξαρτημένη από τρίτους, για εθνικούς και οικονομικούς λόγους.

Με ενεργειακό ισοζύγιο, αξιοποιώντας λιγνίτη, Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας, αιολικά πάρκα, σεβόμενη τη συμφωνία του Παρισιού για την πράσινη μετάβαση.

Με μία δίκαιη όμως μετάβαση για τις περιοχές της χώρας μας που αντιμετωπίζουν τις συνέπειες της βίαιης απολιγνιτοποίησης.

Η κλιματική δικαιοσύνη προϋποθέτει ότι η διαδικασία της πράσινης μετάβασης λειτουργεί συνδυαστικά με τη μείωση των ανισοτήτων και της φτώχειας στον τόπο μας.

Στο πεδίο της κλιματικής κρίσης, οι κίνδυνοί της επιβάλλουν τον σχεδιασμό της πολιτικής προστασίας από την αρχή.

Με σύγχρονη οργάνωση, τεχνογνωσία, καινούργιο εξοπλισμό, ανθρώπινο δυναμικό για πρόληψη, ετοιμότητα , άμεση ανταπόκριση στις έκτακτες ανάγκες και άμεση αποκατάσταση μετά το τέλος των φαινομένων.

14. Προσβάσιμος πολιτισμός

Ελληνικός πολιτισμός δεν είναι μόνο ο πλούτος της αρχαιοελληνικής και βυζαντινής μας κληρονομιάς.

Είναι ο προσβάσιμος Πολιτισμός: ο άυλος πλούτος που πρέπει να είναι ανοιχτός σε όλους τους πολίτες, χωρίς περιορισμούς και αποκλεισμούς, οικονομικούς, κοινωνικούς, γεωγραφικούς.

Πλάι στην προστασία και διατήρηση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, οφείλουμε να αγαπήσουμε τον σημερινό πολιτιστικό εαυτό μας.

Να ενισχύσουμε την παραγωγή σύγχρονης πολιτιστικής και καλλιτεχνικής δημιουργίας, σε όλες τις τέχνες, με πόρους για την παρουσία των καλλιτεχνών μας στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, σε μεγάλη και μικρή κλίμακα, στο εναλλακτικό πεδίο, στις νέες μορφές, στον ψηφιακό πολιτισμό.

15. Ψηφιακή δημοκρατία

Την ώρα που η ικανότητα των μηχανών κατακτά ανθρώπινα πεδία εργασίας, είναι απαραίτητες δύο ταυτόχρονες πολιτικές κινήσεις:

Από τη μία πλευρά, η θεσμική θωράκιση των δικαιωμάτων, των δεδομένων, του πνευματικού έργου και του απορρήτου κάθε πολίτη στον ψηφιακό χώρο.

Και από την άλλη πλευρά, η εξασφάλιση της ελεύθερης πρόσβασης κάθε πολίτη στις ψηφιακές υποδομές.

Κι εδώ επιστρέφουμε στο πρώτο κεφάλαιο της ιδρυτικής μας διακήρυξης: Συμμετοχική δημοκρατία.

Ο ψηφιακός κόσμος είναι το σύγχρονο μέσο για την ενίσχυση της δημοκρατίας, ώστε να ξεπεράσει τα αδιέξοδα, την αποχή και την απαξίωση.

Σε μία πρώτη πρακτική εφαρμογή των ιδεών μας για τη διεύρυνση της δημοκρατίας, θέσαμε την επιλογή του ονόματος του κόμματός μας σε ψηφιακή ψηφοφορία μεταξύ των μελών μας.

Τα ίδια τα μέλη πρότειναν ονόματα. Ελεύθερα.

Τα ίδια τα μέλη επέλεξαν, μεταξύ των επικρατέστερων ονομάτων, το όνομα του κόμματός μας.

Και αυτό είναι:

Κίνημα Δημοκρατίας.

Είναι ένα όνομα σύμφυτο με την ταυτότητά μας:

Γίναμε κίνημα από αντίσταση στην κατάλυση της εσωκομματικής δημοκρατίας.

Γίναμε κίνημα, μέσα από μία διαδικασία - πρότυπο ψηφιακής δημοκρατίας.

Φιλοδοξούμε να γίνουμε η επιστροφή της πραγματικής δημοκρατίας στη χώρα που τη γέννησε.

Η ελαττωματική Δημοκρατία την οποία βιώνουμε καθημερινά, η ελαττωματική Δημοκρατία για την οποία γράφει κατά κόρον ο διεθνής Τύπος και ο εγχώριος σιωπά, βρίσκει την αρχή του τέλους της σήμερα.

Θέτουμε τον πήχη από την πρώτη στιγμή της γέννησής μας: Το Κίνημα Δημοκρατίας είναι κίνημα κυβερνητικό.

Ξεκινάμε από σήμερα την προγραμματική προετοιμασία, την οργάνωση, την παραγωγή εξειδικευμένων στελεχών με τεχνογνωσία, σαν να αναλαμβάναμε αύριο το πρωί τη διακυβέρνηση του τόπου.

Το Κίνημα Δημοκρατίας είναι δικό σας κίνημα.

Γεννήθηκε στον δρόμο των αποκλεισμένων έξω από μια πόρτα.

Γεννήθηκε στις καρδιές των αποφασισμένων.

Πάρτε το στα χέρια σας.

Φροντίστε το.

Μεγαλώστε το.

Κάντε το κομμάτι της ζωής σας.

Κάντε το καθημερινή σας δράση.

Κάντε το κλειδί για το αύριο.

Κάντε το λύση για την πατρίδα μας.

Το Κίνημα Δημοκρατίας είναι η Ιστορία που γράφουν οι πολλοί, όταν σπάνε τον τοίχο που τους έχτισαν οι λίγοι.